

Og svaret er: Jo, jeg mener, at den beregningsmåde, Dansk Folkeparti har anvendt, af de grunde, jeg nævnte i forrige omgang, er hamrende irrelevant og ikke belyser noget som helst af interesse for det danske samfund. Men derfor skal vi selvfølgelig nok – indenrigsministeren udtaler sig også på regeringens vegne – forklare i et notat, hvorfor en række af beregningsforudsætningerne, selv om man går ind på Dansk Folkepartis præmisser, formentlig er dybt urealistiske og overdrevne. Det skal vi nok levere. Så bare rolig!

Så vil jeg godt, når jeg nu alligevel er kommet herop, sige til hr. Thor Pedersen, at hr. Thor Pedersen har fejllæst de indledende bemærkninger, der er i Finansministeriets notat om de vanskelige fortolkningsspørgsmål i V's og K's ændringsforslag.

Hvis jeg skulle uddybe baggrunden for disse indledende bemærkninger bare med et enkelt eksempel, så er det, at når Venstre og De Konservative først vil smide et betragteligt antal mennesker ud af dagpengesystemet over i kontanthjælpssystemet og derefter straksaktivere dem fra første dag, de ankommer i systemet, både dem, der er der, og dem, der bliver smidt derover, så kræver det, at man i den offentlige sektor i løbet af de kommende år skaffer plads til et halvt hundrede tusinde ekstraordinært beskæftigede, som er der i gennemsnit nogle få uger. De rent fysiske problemer, det vil give, er det svært at indregne i nogen økonomisk model.

Men det, der er hovedbudskabet om det, er jo altså, at man har været nødt til at tage for pålydende, at det altså åbenbart er Venstres og De Konservatives opfattelse, at det skal de offentlige arbejdspladser kunne klare, selv om det er en uhensigtsmæssig overaktivering i den forstand, at man altså får en masse mennesker ind, som egentlig meget hurtigt ville have kunnet finde et rigtigt job til – havde jeg nær sagt – at gå i vejen på de offentlige arbejdspladser, hvor vi er interesserede i, at effektiviteten skal komme endnu højere op, og uden at det for de pågældende mennesker vil være særlig nyttigt at være der nogle uger. Det er svært at regne konsekvenserne af et sådant forslag meget nøje ind i et makroøkonomisk regnestykke; men det er altså også en del af Venstres og De Konservatives ideologi.

Må jeg så sige til allersidst til hr. Thor Pedersens bekymring om balancen i de offentlige

finanser: Der er jo i den sidste budgetoversigt lavet det sædvanlige lidt teknisk betonedede regnestykke om det, man altså åbenbart stadig væk skal kalde den strukturelle saldo – selv om det er et svært forklarligt ord – nemlig: Hvordan ser det ud med balancen, når man ser væk fra konjunkturerne? Og den korte version af det regnestykke er, at i denne regerings tid – altså fra 1993 til nu – er den grundlæggende konjunkturuafhængige balance på de offentlige finanser forbedret med 20 mia. kr., og det er jo ikke så ringe.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Jeg skal lige gøre opmærksom på af hensyn til hr. Kristian Thulesen Dahl, at hverken sekretæren eller formanden havde iagttaget, at finansministeren havde bedt om ordet. Det bør nok komme frem her, og nu er det kommet til referat, vil jeg hermed gøre klart.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik herefter til anden behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Finansudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Jeg skal her afbryde mødet og fastsætte et nyt møde til i dag, torsdag den 23. oktober 1997, kl. 15.40 med følgende dagsorden: (Se indledningen til næste møde).

Mødet hævet kl. 15.26